

overfor Lovforslag, og da særlig af den Natur, som det er min Overbevisning, at det, der gjør, at vi overhovedet staa med Afslutningen af Samlingen foran os nu den 1ste April, er dette, at de Herrer ovenover os, det høie Landsting, sloge den midlertidige Finantslov ihjel i sin Tid; det er det, der gjør, at vi nu staa og skulle haste os igjennem Alt til 1ste April. Skulle vi nu være med til indirekte at anerkende den Politik, som det høie Landsting, med Billigelse af Regjeringen, indledte ved at staa de midlertidige Love ihjel? Som Følge deraf maa vi haste Alt igjennem i de saa Dage, vi nu have tilbage, uden at vi ere i Stand til at overse hverken det Éne eller det Andet. Der er forelagt os nu for et Par Timer siden et Bilag, som skulde give os en Veiledning med Hensyn til dette Forslag her; men dette Bilag indeholder jo mange Sider, og der har ikke været Tid til engang at se i det, siden det blev forelagt. Vi skulle saa blindt hen paa Krigsministerens Anbefaling gaa til denne store Bevilling, paa indtil 4,000,000 Kr. Men jeg tror ikke, at den ærede Krigsministers Stilling overfor dette Thing er en saadan, at man uden nogenlunde selv at kunne følge med, med Tryghed kan gaa til en saadan Bevilling blot paa hans Anbefaling. Jeg ser vel, at det høie Finantsudvalg saa godt som enstemmig indstiller det. Men disse Grunde, de have havt, have vi heller ikke haft Leilighed til at se tilstræffelig fremlagte for os fra Finantsudvalget, saa jeg maa tilstaa, at jeg, derjom ikke de Grunde havde været, som ere fremfattede fra det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds, (Lauridsen) Side, vilde have været med til at stemme imod en Fremstydelse af denne Sag udover den Forretningsordenen hjemler. Min Stilling vil som Følge deraf være den, at jeg ikke vil kunne være med til at deltage i Afstemningen over dette Spørgsmaal.

G. Sprensen: Ja, jeg tror, at det netop overfor den Slags Spørgsmaal, som Anskaffelsen af disse Geværer, er i særlig Grad uheldigt at have et saadant Hætværk, at det endogsaa har været Medlemmerne plad umuligt paa nogensohelst Maade at kunne sætte sig ind i det omfangsrige Bilag til Betænkningen, der er omdelt. Jeg mener, at det er ganske særlig uheldigt i denne Sag, thi efter hvad der er passeret her i Folkethinget, er det fuldt berettiget, ja ganske naturligt, at vi kun have en grumme ringe Tiltro til, hvad det kommer frem fra Krigsministeren angaaende Geværer og angaaende de Prøver, der ere foranstaltede

med disse. I den to Maaneders Samling i 1887 — den første Samling her i Rigsdagen, da den ærede Krigsminister tillige var Medlem af dette Thing — forelagde han jo det samme Lovforslag her om Indførelse af Repetergeværet til Hæren, og han udtalte da — med den høitærede Formands Tillæbelse skal jeg oplæse det, det er kun et Par Linier — da der var Tale om her i Thinget, at man fra Flertallets Side ønskede nærmere Prøve af disse Geværer, for man gik til at vedtage dem, Følgende: „En Prøve, der foretages ved Afdelingerne i Løbet af Sommeren, er ikke nogen indgaaende Prøve af Geværet; det er en Prøve af ydre Ting, om en Krig skal sidde lidt høiere eller lavere, for at det kan blive lettere at skuldre med og lignende Smaating, ellers er i alt Væsentligt Prøverne sluttede“. Og kort efter udtalte den ærede Krigsminister under samme Behandling af Sagen, at „derjom man her blev enig om, at Anskaffelsen skal ske i Løbet af et Aar, saa for mig gjerne, saa tage vi vore Geværer fra fremmede Fabrikker, jeg kan ikke have Noget imod, at vi faae Geværerne saa meget hurtigere“. Altsaa, dengang Krigsministeren første Gang forelagde dette Forslag her i Folkethinget, fortalte han, at den Prøve, der skulde foretages ved Afdelingerne, kun angik rent ydre Ting, hvor en Krig skulde sidde o. s. v., og han var saa sikker paa, at det, som han her forlangte af os, var godt, at han, hvis Flertallet vilde gaa ind paa det, kunde anskaffe samtlige Geværer paa een Gang fra fremmede Fabrikker. Men hvorledes vilde Folkethinget og Rigsdagen i det Hele have staaget, hvis man dengang havde troet Krigsministeren paa hans Ord og var gaaet ind paa hans Forslag? Ja, ærede Medlemmer husk jo godt, at Geværet saa kom til Prøve ved 23de Bataillon, og at det saa viste sig, at det ikke var, saaledes som Krigsministeren formodentlig ved en Forglemmelse havde sagt, en Prøve af rent ydre Ting, men var en virkelig indgaaende Prøve, en Prøve, som absolut maatte ske ude ved Afdelingerne; thi den Prøve, som nogle Underofficerer ude ved Skydestolen kunne foretage, betyder naturligvis ikke Noget; de behandle jo nemlig Geværet, som en Amme behandler et Pættebarn. Og hvad fik vi saa at vide i 1888, da Finantsudvalget afgav sin Betænkning? Ja, den gik ud paa, at Geværets Repetermekanisme ikke kunde anses for egnet til Indførelse, og naar der er Tale om Indførelsen af et Repetergevær, saa er Repetermekanismen dog en temmelig væsentlig Sag, det synes dog at maatte være Hovedsagen. Hvis vi altsaa dengang